

pool te stevenen, maar moest, toen de Opperbevelhebber zulks niet wilde vergunnen, eveneens den steven huiswaarts wenden. Aan kapitein BEECHEY hebben wij eene meesterlijke beschrijving van die reis te danken. Met bewondering spreekt hij over de standvastigheid, over den moed en den stelligen bedaarden toon, waarmede JOHN FRANKLIN bevelen gaf, toen de storm tot het gemelde waagstuk dwong. Steeds kwamen zijne buitengewone helderheid van geest, zijne voorzigtigheid, bedaardheid, gelijk ook zijne alles overwinnende tevredenheid uit, en de Britsche Admiraliteit wist, dat, indien zij te eeniger tijd eenen man van zulke geestesgaven noodig had, zij zulk eenen in niemand anders behoefde te zoeken dan in JOHN FRANKLIN. Reeds in het volgende jaar 1819 deed zich de gelegenheid op, om FRANKLIN een veld van werkzaamheid te openen, waarvoor hij als geschapen en met alle noodige eigenschappen uitstekend toegerust was. Engeland trachtte namelijk zijn overwigt ter zee op alle mogelijke wijzen te doen gelden en te bevestigen. Hier toe behoorde ook, dat het de oplossing beproefde van een vraagstuk, dat voor alle zeevarende natiën eene zaak van eer was geworden en nog van den tijd der Spaansche heerschappij ter zee tot in den tegenwoordigen tijd was overgeërfd, de vraag namelijk: Is er eene voorlopende waterverbinding tusschen den Grooten en den Atlantischen Oceaan in het noorden van Amerika voorhanden, en in hoe ver zou zulk eene bevaarbaar zijn? En te gelijker tijd moest het immers ook in Engeland's belang liggen, om aangaande de gesteldheid van Amerika's hooge noorden zoo volledig mogelijk ingelicht te worden, dewijl die landen deels tot het gebied der Hudsonsbaai-maatschappij behoorden, deels deze onmiddellijk begrepsden. Welligt konden door eene uitgebreide kennis van die landen voor den handel nieuwe voortbrengselen of afvoerwegen aangewezen, voor het vervoer nieuwe wegen gevonden worden!

Tot dit dubbele doel rustte de Britsche Admiraliteit zeer belangrijke reisondernemingen uit, zoowel te water als te lande, en daarbij gaf zij aan deze bevel, om op bepaalde punten zoo veel mogelijk elkander de behulpzame hand te bieden. En dus werd dan in het jaar 1819 kapitein PARRY met twee schepen uitgezonden, om de veel besprokene noordwestelijke doorvaart op te zoeken. Hij ontving in last, zich zoo dicht mogelijk bij de noordkusten van het vastland van Amerika te houden en in de streken van de Mackenzie- of van de Kopermijnrivier de behulpzame hand te bieden aan eene tweede expeditie, die te land van de Hudsonsbaai-eilanden af naar de monden dezer rivieren, zou trachten door te dringen. Tot opperbevelhebber van deze tweede expeditie benoemden de Lords den Britschen admiraal FRANKLIN.